

დანიელის წიგნი — ნომერი ათი

პროცესი

Jeff Pippenger

2023-12-05

დანიელის წიგნის პირველ თავში დანიელი წაყვანილ იქნა იერემიას მიერ წინასწარმეტყველებულ სამოცდაათწლიან ტყვეობაში და დარჩა იქ კიროსის პირველი წლის დადგომამდე.

და დანიელი განაგრძობდა მსახურებას მეფე კიროსის პირველ წლამდე. დანიელი 1:21.

ამგვარად, დანიელი იცოცხლა ტყვეობის სამოცდაათი წლის მთელი ისტორიის განმავლობაში, იმ დადგენილებამდე, რომელმაც ძველ ისრაელს იერუსალიმის აღდგენისა და ხელახლა აშენების მიზნით დაბრუნების ნება მისცა.

და კიროსის, სპარსეთის მეფის, მეფობის პირველ წელს, რათა აღსრულებულიყო უფლის სიტყვა იერემიას პირით, უფალმა აღძრა კიროსის, სპარსეთის მეფის, სული, და მან გამოაცხადა მთელს თავის სამეფოში და წერილობითაც გასცა ბრძანება, თქვეს: ეზრა 1:1.

ამგვარად, დანიელი არის ას ორმოცდაათი ათასის გამოცდის პროცესის სიმბოლო, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს დაიწყო და გრძელდება „ბრძანებამდე“, რომელიც ბაბილონიდან გამოსვლის მოწოდებას აღნიშნავს.

და მე მოვისმინე სხვა ხმა ზეციდან, რომელიც ამბობდა: გამოდით მისგან, ჩემო ხალხო, რათა არ ეზიაროთ მის ცოდვებს და არ მიიღოთ მისი წყლულები. რადგან მისი ცოდვები ცას მისწვდა და ღმერთმა გაიხსენა მისი ურჯულოებანი. გამოცხადება 18:4, 5.

სამოცდაათწლიანი ტყვეობა არის ას ორმოცდაათი ათასის გამოცდისა და განწმედის პერიოდი. 2001 წლის 11 სექტემბერს ისლამის მესამე ვაი მოვიდა. ამას ცნობენ მხოლოდ ისინი, ვინც ადვენტიზმის საფუძვლიან ჭეშმარიტებებს იღებენ. პირველი ვაი და მეორე ვაი ორივე სწორად იქნა განსაზღვრული, როგორც ისლამი, პიონერთა მიერ. როგორც 1843 წლის, ისე 1850 წლის პიონერულ დიაგრამებზე, რომელთაც ელენ უაითმა მხარი დაუჭირა და რომლებიც აბაკუმის მეორე თავის აღსრულებად არის მიჩნეული, ისლამი მეხუთე და მეექვსე საყვირებად არის განსაზღვრული. უკანასკნელი სამი საყვირი ვაის საყვირებია.

და ვიხილე და მოვისმინე ერთი ანგელოზი, რომელიც ცის შუაგულში მიფრინავდა და ძლიერი ხმით ამბობდა: ვაი, ვაი, ვაი დედამიწის მკვიდრთ, იმ სამი ანგელოზის საყვირების დანარჩენი ხმების გამო, რომელთაც ჯერ კიდევ უნდა დაჰბერონ! გამოცხადება 8:13.

თუ სამი „ვაი“-ს საყვირია, და პირველი და მეორე „ვაი“-ს საყვირი ისლამია, სრულიად მარტივია იმის ამოცნობა, რომ მესამე „ვაი“-ს საყვირიც ასევე ისლამია. ისლამის, როგორც „ვაი“-ს საყვირების სიმბოლოს, ერთ-ერთი ელემენტია მათი შეკავება, ხოლო შემდეგ — მათი გათავისუფლება. და უაითი გამოცხადების მეშვიდე თავის ოთხ ქარს განსაზღვრავს როგორც „განრისხებულ ცხენს“, რომელიც ცდილობს „თავი გაითავისუფლოს“ და თავისი კვალის შემდეგ „სიკვდილი და განადგურება“ მოიტანოს.

„ანგელოზებს შეკავებული აქვთ ოთხი ქარი, რომლებიც წარმოდგენილია, როგორც განრისხებული ცხენი, რომელიც ცდილობს თავი დაიხსნას და მთელი დედამიწის პირზე გადაჭრილიყო, თავის კვალზე ნგრევა და სიკვდილი მოჰქონდეს.

„განა დავიძინებთ მარადიული სამყაროს თავად ზღვარზე? განა ვიქნებით მოდუნებულნი, ცივნი და მკვდარნი? ოჰ, ნეტავ ჩვენს ეკლესიებში გვქონდეს ღვთის სული და სუნთქვა, შთაბერილი მის ხალხში, რათა ისინი ფეხზე დადგნენ და იცოცხლონ. საჭიროა დავინახოთ, რომ გზა ვიწროა და კარიბჭე — ტევრი. მაგრამ როდესაც ამ ტევრ კარიბჭეში გავდივართ, მისი სიგანე უსაზღვროა.“ Manuscript Releases, ტომი 20, 217.

ოთხი ანგელოზი, რომელნიც აკავენ ოთხ ქარს, აკავენ ბიბლიური წინასწარმეტყველების „მრისხანე ცხენს“, რომელსაც მოაქვს სიკვდილი და განადგურება. გამოცხადების მეცხრე თავში, სადაც იდენტიფიცირებულია პირველი და მეორე ვაის საყვირი, იდენტიფიცირებულია მეფეც. იგი იდენტიფიცირებულია გამოცხადების 9:11-ში.

და მათ ჰყავდათ მეფე თავზე, რომელიც არის უფსკრულის ანგელოზი, რომლის სახელია ებრაულ ენაზე აბადონი, ხოლო ბერძნულ ენაზე მისი სახელია აპოლიონი. როგორც მათზე მდგომს. გამოცხადება 9:11.

ისლამის მეფის სახელი და, შესაბამისად, მისი ხასიათი, ებრაულად არის აბადონი, ხოლო ბერძნულად — აპოლიონი. როგორც ძველ, ისე ახალ აღთქმაში, რომელთაც ებრაული და ბერძნული წარმოადგენენ, ისლამის ხასიათი ამ ორი სახელის განმარტებაში ვლინდება. ორივე სიტყვაში განმარტება არის „სიკვდილი და განადგურება“. და უაიტი ამბობს, რომ „განრისხებული ცხენი“, რომელსაც ოთხი ანგელოზი აკავენ იმ დროს, როდესაც ას ორმოცდაოთხი ათასი იბეჭდება, ცდილობს მოწყდეს და თავის გზაზე მოიტანოს „სიკვდილი და განადგურება“.

წმინდა წერილებში ისლამისადმი პირველი მინიშნება არის ისმაელი, მათი მამა, რომელნიც ისლამის სარწმუნოებას იცავენ. ამ პირველ მოხსენიებაში იგი დახასიათებულია, როგორც ველური კაცი, და სიტყვა, რომელიც ითარგმნება როგორც „ველური“, ნიშნავს „ველურ არაბულ ვირს“. ისლამისადმი პირველი წინასწარმეტყველური მინიშნება არის ცხენთა ოჯახის სიმბოლო, და სწორედ ცხენით ასახვდნენ პიონერები პირველი და მეორე ვაიების ისლამს ორ წმინდა სქემაზე. გამოცხადების მეშვიდე თავის ოთხი ქარი შეკავებულია, ანუ „შეზღუდულია“, ვიდრე ღმერთი თავის ხალხს დაბეჭდავდეს. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის პროცესი აგრეთვე არის გამოცდის პროცესი და განწმენდის პროცესი.

ყველა ეს წინასწარმეტყველური ილუსტრაცია წარმოდგენილია დანიელის სამოცდაათწლიანი ტყვეობით, რომელიც იწყება იეჰოიაკიმით, პირველი უწყების გაძლიერების სიმბოლოთი, ვიდრე იმ „დეკრეტამდე“, რომელიც კაცებსა და ქალებს ბაბილონიდან უხმობს გამოსასვლელად. ისლამის შეკავება და შემდეგ მისი გათავისუფლება ისლამის, როგორც ბიბლიური წინასწარმეტყველების სიმბოლოს, წინასწარმეტყველური მახასიათებელია.

როდესაც მათ „ოთხ ქარს“ უწოდებენ, ისინი შეჩერებულნი არიან, ვიდრე ღვთის მსახურთა დაბეჭდვა აღსრულდება. მეორე ვაების დასაწყისში, სამას ოთხმოცდათერთმეტი წლისა და თხუთმეტი დღის დროის წინასწარმეტყველებაში, რომელიც აღსრულდა 1840 წლის 11 აგვისტოს, მეორე ვაების ისლამის წარმომდგენელი ოთხი ანგელოზი „განთავისუფლდა“. წინასწარმეტყველების დასასრულს ისინი „შეკავებულნი“ იყვნენ.

ეუზნებოდა მეექვსე ანგელოზს, რომელსაც ჰქონდა საყვირი: გაათავისუფლე დიდი მდინარე ევფრატთან შებოჭილი ოთხი ანგელოზი. და გათავისუფლდნენ ოთხი ანგელოზი, რომელნიც გამზადებულნი იყვნენ საათისათვის, დღისთვის, თვისთვის და წლისთვის, რათა მოეკლათ კაცთა მესამედი ნაწილი. გამოცხადება 9:14, 15.

2001 წლის 11 სექტემბერს, ას ორმოცდაოთხი ათასის ისტორიის პირველი უწყება ძალით აღიჭურვა, როდესაც მესამე ვაის ისლამი „განთავისუფლდა“. მაგრამ იგი დაუყოვნებლივვე „შეკავებულ“ იქნა. და უაიტი განმარტავს, რატომ მოხდა ეს; მაგრამ უწინარეს ყოვლისა უნდა გვახსოვდეს, რომ ისლამის დანიშნულება მის პირველ ბიბლიურ მოხსენიებაში იყო ერთა განსარისხებლად, ვინაიდან ისმაელის ხელი ყოველი ადამიანის წინააღმდეგ იქნებოდა, და ყოველი ადამიანის ხელი — ისლამის წინააღმდეგ.

და უთხრა მას უფლის ანგელოზმა: აჰა, მუცლად ხარ და შობ ვაჟს, და დაარქმევ მის სახელს ისმაელს, რადგან უფალმა ისმინა შენი ტანჯვა. და იგი იქნება ველური კაცი; მისი ხელი ყოველი კაცის წინააღმდეგ იქნება და ყოველი კაცის ხელი — მის წინააღმდეგ; და იგი იცხოვრებს ყველა თავისი ძმის წინაშე. დაბადება 16:11, 12.

ისლამის დანიშნულება ბიბლიურ წინასწარმეტყველებაში არის ის, რომ გააერთიანოს ყველა ერი ისლამის წინააღმდეგ, წინ უსწრებდეს რა იმას, როდესაც გაერთიანებული ერების ორგანიზაცია თავის რისხვას შაბათის დამცველებს დაატებს. 2001 წლის 11 სექტემბერს ყველა, ვინც 9/11-ს აღიქვამს, როგორც მილერიტული მოვლენების მიმდევრობის განმეორების დასაწყისის აღმნიშვნელ ნიშნულს, იქცა როგორც „დანიელი“, როცა იგი სამოცდაათი წლით ბაბილონში იქნა წაყვანილი. იეჰოიაკიმი ამ გამოცდის პროცესის დაწყებას აღნიშნავს, ხოლო მესამე „ვაი“-ს ისლამი მაშინ იქნა გათავისუფლებული, თუმცა დაუყოვნებლივვე შეჩერებულ იქნა, რათა ღმერთს დაეხეჭდა თავისი ხალხი.

„ეს ხილვა 1847 წელს მიეცა, როდესაც შაბათის დამცველ ადვენტისტ ძმებს შორის ძალიან ცოტანი იყვნენ, და მათგანაც მხოლოდ მცირედნი ფიქრობდნენ, რომ მისი დაცვა იმდენად მნიშვნელოვანი იყო, რომ ხაზს ავლებდა ღვთის ხალხსა და

ურწმუნოთა შორის. ახლა ამ ხილვის აღსრულება იწყებს გამოჩენას. აქ მოხსენიებული „იმ გასაჭირის ჟამის დასაწყისი“ არ გულისხმობს იმ დროს, როდესაც წყლულები დაიწყებს გადმოღვრას, არამედ მოკლე პერიოდს უშუალოდ მათ გადმოღვრამდე, სანამ ქრისტე საწმიდარშია. იმ დროს, როცა ხსნის საქმე დასასრულს უახლოვდება, გასაჭირი მოაწევს დედამიწას, და ერები განრისხდებიან, თუმცა შეჩერებულნი იქნებიან ისე, რომ მესამე ანგელოზის საქმეს ხელი არ შეეშალოს. იმ დროს მოვა „გვიანი წვიმა“, ანუ გამოცოცხლება უფლის თანდასწრებიდან, რათა ძალა მისცეს მესამე ანგელოზის ხმამაღალ ხმას და წმიდანები მოამზადოს დგომისთვის იმ პერიოდში, როდესაც შვიდი უკანასკნელი წყლული გადმოიღვრება.“ ადრეული წერილები, 85.

დანიელის სამოცდაათი წელი დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, როდესაც ისლამი გათავისუფლდა და ერებს განარისხა იმით, რომ უეცრად და მოულოდნელად დაარტყა გამოცხადების მეცამეტე თავის მიწის მხეცს. შემდეგ ისლამი შეიკავა, რათა მესამე ანგელოზის საქმე დასრულდეს. მესამე ანგელოზის საქმე არის ღვთის ხალხის დაბეჭდვა, და როდესაც ეს საქმე დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, გვიანი წვიმა „ცვრად“ დაიწყო. დანიელის პირველი თავი ასახავს ას ორმოცდაათი ათასის გამოცდის პროცესს, რომელიც იწყება 2001 წლის 11 სექტემბერს და გრძელდება მანამ, ვიდრე გამოცხადების მეთვრამეტე თავის მეორე „ხმა“ ღმერთის სხვა ფარას ბაბილონიდან გამოიხმობს. ამრიგად, დანიელი წარმოადგენს ხალხს, რომელიც ახლა სულიერ ტყვეობაში იმყოფება, ვიდრე გამოცდის პროცესის საბოლოო დასასრულამდე. დანიელის პირველი თავის გამოცდის პერიოდის დასასრული განსაზღვრულია როგორც „დღეთა დასასრული“.

როცა აღსრულდა ის დღეები, რომელთა ბოლოსაც მეფეს ნაბრძანები ჰქონდა მათი მიყვანა, საჭურისთა მთავარმა ისინი ნაბუქოდონოსორის წინაშე მიიყვანა. და მეფე ესაუბრა მათ; და მთელ მათ შორის ვერავინ აღმოჩნდა დანიელის, ხანანიას, მისაელისა და აზარიას მსგავსი; ამიტომ ისინი მეფის წინაშე დადგნენ. და სიბრძნისა და გონიერების ყოველ საქმეში, რის შესახებაც მეფე ეკითხებოდა მათ, ათჯერ უკეთესნი აღმოჩნდნენ ისინი, ვიდრე ყველა მოგვი და მისანი, რომელნიც მთელ მის სამეფოში იყვნენ. დანიელი 1:18–20.

მესამე გამოცდა, რომელიც დანიელისა და იმ სამი ღირსეულისათვის წინასწარმეტყველურ ლაკმუსის სინჯს წარმოადგენდა, მაშინ მოხდა, როდესაც ისინი ნაბუქოდონოსორმა განსაჯა და აღმოჩნდნენ „ათგზის უმჯობესნი, ვიდრე ყველა ჯადოქარი და მისანი, რომელნიც იყვნენ მთელ მის სამეფოში“. მესამე გამოცდა წარმოდგენილია სამსჯავროთი, და სამსჯავრო მოხდა „დღეთა დასასრულს“. დანიელის წიგნში „დღეთა დასასრული“ არის ადგილი, სადაც დანიელი თავის წილში დგას.

„მრავალნი განიწმინდებიან, გასპეტაკდებიან და გამოიცდებიან; ხოლო უკეთურნი უკეთურად მოიქცევიან; და ვერც ერთი უკეთური ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ.... ნეტარია იგი, ვინც მოითმენს და მიაღწევს ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღემდე. ხოლო შენ (დანიელ), წადი შენი გზით აღსასრულამდე; რადგან განისვენებ და აღდგები შენს წილხვედრში დღეთა დასასრულს.“

„დადგა დრო, რომ დანიელი თავის წილში დადგეს. დადგა დრო, რომ მისთვის მიცემული ნათელი, როგორც არასოდეს უწინ, წავიდეს ქვეყნიერებამდე. თუ ისინი, ვისთვისაც უფალმა ამდენი რამ გააკეთა, ივლიან ნათელში, მათი ცოდნა ქრისტეს შესახებ და მასთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველებების შესახებ დიდად გაიზრდება, როცა ისინი ამ დედამიწის ისტორიის დასასრულს მიუახლოვდებიან.“
The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 4, 1174.

დის უაიტი „დღეთა დასასრულს“ უკავშირებს დანიელის მეთორმეტე თავის მეათე მუხლში აღწერილ განწმენდის პროცესს. იგი ხშირად იყენებს მეათე მუხლს, ასევე მეცამეტე მუხლის გამოთქმას — „დღეთა დასასრული“.

„მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და გამოიკდებიან; ხოლო ბოროტნი ბოროტებას იქმან, და არცერთი ბოროტთაგანი ვერ გაიგებს; ხოლო ბრძენნი გაიგებენ.... ნეტარია ის, ვინც მოელის და მიაღწევს ათას სამას ოცდათხუთმეტ დღეს. შენ კი (დანიელ) იარე შენი გზით აღსასრულამდე; რადგან განისვენებ და დადგები შენს წილხვედრში დღეთა აღსასრულს.“

„დანიელი დღეს თავის წილხვედრში დგას, და ჩვენ უნდა მივცეთ მას ადგილი, რათა ელაპარაკოს ხალხს. ჩვენი უწყება უნდა გავიდეს, ვითარცა ანთებული ლამპარი. ‘იმ დროს აღდგება მიქაელი, დიდი მთავარი, რომელიც დგას შენი ხალხის ძეთათვის; და იქნება გასაჭირის ჟამი, ისეთი, როგორიც არ ყოფილა მას შემდეგ, რაც ერი არსებობს, იმ ჟამამდეც კი; და იმ დროს გადარჩება შენი ხალხი, ყოველი, ვინც წიგნში ჩაწერილად აღმოჩნდება. და მიწის მტვერში მძინარეთაგან მრავალი გაიღვიძებს, ზოგნი საუკუნო სიცოცხლისათვის, და ზოგნი სირცხვილისა და საუკუნო ზიზღისათვის. და გონიერნი ცის მნათობის ბრწყინვალეობასავით იბრწყინებენ; ხოლო მრავალთა სიძარტლისაკენ მომაქცეველნი—ვარსკვლავებივით უკუნიითი უკუნისამდე.’

„ეს სიტყვები წარმოგვიდგენს იმ საქმეს, რომელიც ამ უკანასკნელ დღეებში უნდა აღვასრულოთ. ჩვენ ნახევრადაც კი არ ვართ გამოღვიძებულნი. არ გაგვაჩნია ის ძალა, რომელიც აუცილებელია იმ საქმის შესასრულებლად, რაც უნდა გაკეთდეს. ჩვენ უნდა შევიდეთ სიცოცხლეში, უნდა მოვიდეთ ერთობაში. ახლა, სწორედ ახლა, უნდა დავდგეთ იმ მდგომარეობაში, სადაც სინანული და მიტევება ჩვენი საქმის გამოკვეთილი ნიშნები იქნება. არ უნდა იყოს არავითარი შუღლი. მეტისმეტად გვიანია, რომ სატანას შევუერთდეთ მისი საქმისთვის, რომელიც თვალთა დაბრმავებას ემსახურება. მეტისმეტად გვიანია, რომ ყური მივუგდოთ მაცდურ სულებსა და ეშმაკთა მოძღვრებებს.“

„მომეცა მითითება ვთქვა, რომ როდესაც სულიწმიდა მისცემს ენას და მეტყველებას, ჩვენ ვიხილავთ პენტეკოსტის დღეს აღსრულებული საქმის მსგავსად აღსრულებულ საქმეს. ქრისტეს წარმომადგენლები გონივრულად იმოქმედებენ. აღარ აღმოჩნდება ერთი კაცი აქ და მეორე იქ, რომლებიც დაშლასა და განადგურებას ეცდებიან.“

„სანამ განჩინება გამოვიდოდეს, სანამ დღე ბზესავით ჩაივლიდეს, სანამ უფლის მძვინვარე რისხვა მოვიდოდეს თქვენზე, სანამ უფლის რისხვის დღე მოვიდოდეს

თქვენზე, ეძიეთ უფალი, ქვეყნის ყოველნო მდაბალნო, რომელთაც აღასრულეთ მისი სამართალი; ეძიეთ სიმართლე, ეძიეთ სიმდაბლე: იქნებ დაიფაროთ უფლის რისხვის დღეს.“ Australian Union Conference Record, March 11, 1907.

ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვა, რომელიც წარმოდგენილია დანიელის ბაბილონის ტყვეობის სამოცდაათი წლით, წარმოდგენილია დანიელის წიგნის მეთორმეტე თავში, მეათე მუხლში. ეს მუხლი ატარებს „ჭეშმარიტების“ ხელწერას, რადგან იგი განსაზღვრავს იმ სამ საფეხურს, რომლებიც ებრაული სიტყვის „ჭეშმარიტება“ მახასიათებლებია. მრავალნი განიწმინდებიან, გათეთრდებიან და შემდეგ გამოიცდებიან. დანიელი და ის სამი ღირსეული პირველ თავში ღვთის შიშით განიწმინდნენ, რადგან გადაწყვიტეს, რომ არ ექამათ ბაბილონური საზრდო. შემდეგ მათ გამოავლინეს სახე, რომელიც უფრო მშვენიერი და სავსე იყო, ვიდრე მათი, ვინც ბაბილონურ საქმელს ჭამდა. მათი სახე იყო ქრისტეს სიმართლე, რომელიც თეთრი სამოსელია. შემდეგ ისინი გამოიცადნენ, როდესაც ნაბუქოდონოსორის სამსჯავროზე წარდგნენ, დღეების დასასრულს.

„დღეთა დასასრულს“, როცა დანიელი „თავის წილხვედრში“ დადგება, „ქრისტესა და მასთან დაკავშირებული წინასწარმეტყველებების ცოდნა დიდად გამრავლდება“ ღვთის ხალხისთვის. ნაბუქოდონოსორმა აღნიშნა, რომ „სიბრძნისა და გონიერების ყოველ საქმეში“ დანიელი და ის სამი ღირსეული „აღმოჩნდნენ“ „ათჯერ უმჯობესად, ვიდრე ყველა ჯადოქარი და ვარსკვლავთმრიცხველი, რომლებიც მთელ მის სამეფოში იყვნენ.“

დანიელის პირველი თავი ასახავს იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის გამოცდილებას, რომლებიც სამსაფეხურიან გამოცდის პროცესს გადიან. ამ პროცესზე კომენტარებისას და უაიტი ამბობს: „ეს სიტყვები წარმოგვიდგენს იმ საქმეს, რომელიც ჩვენ ამ უკანასკნელ დღეებში უნდა შევასრულოთ. ჩვენ ნახევრადაც კი არ გვღვიძავს. ჩვენ არ გაგვაჩნია ის ძალა, რომელიც აუცილებელია იმ საქმის შესასრულებლად, რაც უნდა შესრულდეს. ჩვენ უნდა მოვიდეთ სიცოცხლეში, მოვიდეთ ერთობაში. ახლა, სწორედ ახლა, ჩვენ უნდა ვიდგეთ იმ მდგომარეობაში, სადაც მონანიება და მიტევება ჩვენი საქმის გამორჩეული ნიშნები იქნება. არ უნდა იყოს არავითარი დავა.“

გამოცდის პროცესი, რომელსაც მივყავართ „დღეთა დასასრულამდე“, მივყავართ გამოცხადების მეთერთმეტე თავში წარმოდგენილი ორი მოწმის აღდგომამდე. საქმე, რომელიც ახლა უნდა ვაკეთოთ, არის 2001 წლის 11 სექტემბრის უწყების მიღება და გამოღვიძება, როგორც ეს მკვდარი, გამხმარი ძვლებით არის წარმოდგენილი. „უნდა გავცოცხლდეთ, უნდა შევიდეთ ერთობაში.“ როცა ამას ვაკეთებთ, ჩვენი საქმის გამოკვეთილი ნიშნები იქნება ჩვენი „მონანიება და მიტევება“. ჩვენი საქმის გამოკვეთილი ნიშანი წარმოდგენილია დანიელით მეცხრე თავში, როდესაც იგი ლოცულობს ლევანთა ოცდაექვსე თავის ლოცვას, ითხოვს შენდობას თავისი ცოდვებისთვის და თავისი მამების ცოდვებისთვის, და ამავე დროს აღიარებს, რომ 2020 წლის 18 ივლისიდან, იმ იმედგაცრუების შემდეგ, რომელმაც დაყოვნების დროის დასაწყისი აღნიშნა, იგი ღმერთის წინააღმდეგ სვლით დადიოდა. მან ასევე უნდა აღიაროს, რომ იმავე პერიოდში ღმერთიც მის წინააღმდეგ სვლით დადიოდა. დანიელი

წარმოადგენს მათ, ვინც „სამოცდაათი წლის“ ტყვეობა გამოიარეს 2020 წლის 18 ივლისიდან მოყოლებული.

სამოცდაათი წელი სიმბოლურად აღნიშნავს ლევიანთა წიგნის ოცდაექვსე თავში მოხსენიებულ „შვიდ ჟამს“. ნეშტთა წიგნი გვაუწყებს, რომ სამოცდაათი წელი იყო ის პერიოდი, რომლის განმავლობაშიც მიწა „ისიამოვნებდა“ იმ შაბათებით, რომელთა მიღების ნებაც მას არ მიეცა ძველი ისრაელის მიერ ლევიანთა წიგნის ოცდამეხუთე თავში მოცემული აღთქმის წინააღმდეგ აჯანყების გამო.

რათა აღსრულებულიყო უფლის სიტყვა იერემიას პირით, ვიდრე მიწას მიეღო თავისი შაბათები; რადგან, რამდენ ხანსაც იგი გაპარტახებული იდო, შაბათს ინახავდა, სამოცდაათი წლის აღსასრულებლად. 2 ნეშტთა 36:21.

წინასწარმეტყველური „უდაბნოს“ სიმბოლოდ, „სამი დღე და ნახევარი“, რომლის განმავლობაშიც გამოცხადების მეთერთმეტე თავის ორი მოწმე 2020 წლის 18 ივლისის შემდეგ ქუჩაში მკვდარი იწვა, წარმოადგენს „სამოცდაათი წლის“ სიმბოლოს და აგრეთვე „შვიდი დროის“ სიმბოლოს. „დღეთა დასასრულს“ წარმოადგენს იმ წინასწარმეტყველური დღეების დასასრულის სიმბოლოს, რომლებიც დანიელის წიგნში იყო დაბეჭდილი.

1798 წელს, დანიელის წიგნი გაიხსნა, და დანიელი იდგა თავის წილხვედრში, მზად თავისი დანიშნულების აღსასრულებლად.

„როდესაც ღმერთი ადამიანს განსაკუთრებულ საქმეს ანდობს, მან, დანიელის მსგავსად, თავისი წილი და ადგილი უნდა დაიჭიროს, მზად იყოს ღმერთის მოწოდებაზე პასუხის გასაცემად, მზად იყოს მისი განზრახვის აღსასრულებლად.“ Manuscript Releases, ტომი 6, 108.

1844 წლის 22 ოქტომბერს, დანიელის წიგნის მერვე თავისა და მეთოთხმეტე მუხლის აღსრულებით, დანიელის წიგნი კვლავ დადგა თავის წილში. 1798 და 1844 წლები პირველი და მეორე რისხვის დასასრულია და, მაშასადამე, აღნიშნავს „შვიდი ჟამის“ დასასრულს. დანიელის წიგნში „დღეთა დასასრული“ არის ტყვეობის დასრულების სიმბოლო, რომელიც „შვიდი ჟამით“ არის წარმოდგენილი. დანიელის წიგნის მეოთხე თავში ნაბუქოდონოსორი ცხოვრობდა, როგორც მხეცი, ვიდრე „შვიდი ჟამი“ გადაივლიდა მასზე. „დღეთა დასასრულს“ მას დაუბრუნდა თავისი სამეფო და გონიერება.

და დღეთა დასასრულს მე, ნაბუქოდონოსორმა, ზეცისკენ აღვაპყარი ჩემი თვალები, და ჩემი გონება დამიბრუნდა; და ვაკურთხედი უზენაესს, და ვადიდებდი და პატივს მივაგებდი მას, ვინც უკუწამდა ცოცხლობს, რომლის ხელმწიფება არის მარადიული ხელმწიფება და რომლის სამეფო თაობიდან თაობამდეა. და ქვეყნის ყველა მკვიდრი არაფრად არის მიჩნეული; და იგი იქმს თავისი ნებით, ზეცის მხედრობაში და დედამიწის მკვიდრთა შორის; და არავინ არის, ვისაც შეეძლოს მისი ხელის შეჩერება, ან უთხრას მას: რას იქმ? იმავე ჟამს ჩემი გონიერება დამიბრუნდა; და ჩემი სამეფოს დიდებისთვის ჩემი პატივი და ბრწყინვალეობა დამიბრუნდა; და ჩემმა მრჩეველებმა და ჩემმა დიდებულებმა მომაკითხეს; და მე

განვამტკიცდი ჩემს სამეფოში, და აღმატებული დიდება შემმატებოდა. დანიელი 4:34-36.

ას ოთხას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის დასასრული წარმოდგენილია როგორც „დღეთა დასასრული“ და, შესაბამისად, წარმოდგენს როგორც „სამოცდაათი წლის“, ისე „შვიდი დროის“ სიმბოლურ დასასრულს. იმ ჟამს „მონანიება და მიტევება“ იქნება ის ნიშნები, რომლებიც წარმოაჩენენ იმათ საქმეს, ვინც უწინ მკვდარნი იყვნენ იმ ქუჩაში, რომელიც მკვდარი, გამხმარი ძვლების ველზე გადის.

ასოთხმოცდაოთხი ათასის მონანიების საქმის ხილული ნიშანი ეზეკიელის მეცხრე თავში წარმოდგენილია, როგორც „ოხვრა და ღაღადი“. როდესაც ღვთის ხალხი აღიარებს და მოიშორებს თავის პირად ცოდვებს, როდესაც აღიარებს, რომ გაიმეორა თავისი მამების იგივე ცოდვები, როდესაც განზე გადადებს საკუთარი შეხედულების სიამაყეს და აღიარებს, რომ ღვთის წინააღმდეგ დადიოდა, და ასევე იმას, რომ ისიც მათ წინააღმდეგ დადიოდა მას შემდეგ, რაც დაყოვნების დრო დადგა 2020 წლის 18 ივლისს, მაშინ აღმოჩნდებიან ისინი, რომ სამეფოში ყველა სხვა აღიარებულ ბრძენკაცზე „ათჯერ“ მეტი წინასწარმეტყველური ძალა აქვთ.

დაბეჭდვის პროცესი დაიწყო ისლამის გათავისუფლებით და შემდეგ მისი შეკავებით. ეს პროცესი ისე მთავრდება, როგორც დაიწყო, როდესაც ისლამი კვლავ ერთხელ გათავისუფლდება. იგი გათავისუფლდება დაბეჭდვის დროის დღეების დასასრულს, რაც დანიელისთვის იყო კიროსის ბრძანება, რომელმაც ხალხი ბაბილონიდან გამოიხმო. სწორედ იქ, განწმედის დღეების დასასრულს, შეერთებულ შტატებში საკვირაო კანონის „ბრძანების“ სამსჯავროზე, ერთგულნი აღმოჩნდებიან, რომ ფლობენ „ათჯერ მეტ“ წინასწარმეტყველურ ძალას.

„უფლის მოსვლას მეტისმეტად შორს განიხილავთ. მე ვიხილე, რომ გვიანი წვიმა მოდიოდა ისე [უეცრად, როგორც] შუალამის ძახილი, და ათჯერ მეტი ძალით.“
Spalding and Magan, 5.

ჩვენ მომდევნო სტატიაში დავიწყებთ დანიელის წიგნის მეორე თავის განხილვას.

„ეს იყო შუალამის ღაღადი, რომელსაც ძალა უნდა მიენიჭებინა მეორე ანგელოზის უწყებისთვის. ანგელოზები ზეციდან გამოიგზავნენ, რათა გაეღვიძებინათ გულგატეხილი წმიდანები და მოემზადებინათ ისინი მათ წინ მდებარე დიდი საქმისთვის. ყველაზე ნიჭიერი კაცები ამ უწყების მიმღებნი პირველად არ ყოფილან. ანგელოზები თავმდაბალ და ერთგულ ადამიანებთან იქნენ მივლინებულნი და აღმრეს ისინი, აემალეებინათ ღაღადი: „აჰა, სიმე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!“ მათ, ვისაც ეს ღაღადი ებარა, იჩქარეს და სულიწმიდის ძალით გააჟღერეს უწყება და გამოაფხიზლეს თავიანთი გულგატეხილი ძმები. ეს საქმე ადამიანთა სიბრძნესა და განათლებაზე არ იყო დამყარებული, არამედ ღვთის ძალაზე; და მის წმიდანებს, რომელთაც ეს ღაღადი ესმოდათ, მისთვის წინააღმდეგობის გაწევა არ შეეძლოთ. ყველაზე სულიერებმა ეს უწყება პირველად მიიღეს, ხოლო ისინი, ვინც ადრე ამ საქმეში ხელმძღვანელობდნენ, უკანასკნელნი იყვნენ, ვინც იგი მიიღეს და ხელი შეუწყვეს

ღაღადის გაძლიერებას: „აჰა, სიძე მოდის; გამოდით მის შესახვედრად!““ Early Writings, 238.